

სამშობლო

გაზეთის ფასი:
 წლიურად 9 მან., ნახევარი წლით 5 მ., თვიურად 4 აბ. ცალკე ნუმერი ერთი შაური. **დაბატონებით 7 კ.**
 წლიური ხელის მოწოდებას გაზეთის ფასი შეუძლიათ ნაწილობრივ გადაიხადონ. ხელის მოწოდების დროს 4 მ., დანარჩენი კიდე ნაწილობრივად.

გაზაფხულის ფასი:
 ხვედრები სტრუქტურის პირველი კვირის პერიოდში 15 კ. უკანასკნელზე 10 კ. სხვა ადგილებიდან კავკასიის გარეშე მიღებული განცხადებათა ფასი: სტრუქტურის ტექსტის წინ 30 კპ. უკანასკნელზე გლობალური განცხადების შემთხვევაში კი უფრო ნაშუადღევს 2 საათი ორს 4 მ. 2 საათს შემდეგ 5 მან.

რედაქცია და კანტორა იმპერატორის ქ. 46. მიხეილის სახლში.

ელექტრო „რადიო“ თეატრი
 ორშაბათიდან, 10 ოქტომბრიდან
ავტომობილები, როგორც სახანძრო საშუალო მოსახლეობისათვის.
 გადაღებულია ნაშრომიდან.
ნეონალიტანელი ქალის შურის ძიება.
 მსტერული დრამა 4 ნაქველად ცნობილ იტალიელ ლამაზ ქალის ფრანკესკა პეტრინის მოწაწილებით.
 კომპიუტერი **ამერიკელ მონადირის განსაცდელი.** კომპიუტერი.
ა. მ. მ. ნ. ი. ხუთშაბათიდან, 13 ოქტომბრიდან ნაჩვენები იქნება მხიარული ფარსი:
ბელფორის შემწვარი ჯვარის წარბაქი. მიმდინარე ამბები.
 ახლო მომავალში მოხუცების მონაწილეობით წაეა „შუბიანი ქალი“ (Пиковая дама).

კავკასიის სამთავროს გაგებობა
 ამით აცხადებს, რომ **მისი უდიდესი უსიამოვნო ნაცვლის** და ვაჭრობისა და მრეწველობის მინისტრის ნებართვით დღეს, 15 ოქტომბერს ქუთაისში დანიშნულია შარანის მხარის შავი ქვის მრეწველობა მე-18-ტე საგანგებო კრება კავკასიის 1-ლი სამთავროს ოქლის ინჟინერის სტარცკი სოფერნიკის აბრამ გრიგოლის მის ცვიტლინის თავმჯდომარეობით, შემდეგ საკითხების განსახილველად:
 1—კრების მდინის არჩევა,
 2—შუამდგომლობა იმის შესახებ, რომ შავი ქვის მრეწველობა კრების მიერ უფლებად, როგორც გამოცხადების შავი ქვის მრეწველობა კრების წესდებიდან, შეიძინოს გელენკირხენის საზოგადოების და კავკასიის სამთავრო ამხანაგობის წარმოება, და ამ მიზნით აიღოს საჭირო სესხი.
 3—რკინის გზით ვაჭრობის შავ ქვას საფუთო გადასახადის ნახევარი კავიეთი გაიღებოდა კრების საბჭოს ვალდების გასაღებლად.

ქვამს, მაშინ შეეცდებიან გერმანელებს ხავით, როდესაც ბელგეთს სრულიად დასკლიან, სერბეთს გაანთავისუფლებენ, საფრანგეთს ელზას-ლორენს დაუბრუნებენ და ომის მთელ ხარჯებს თვითონ იკისრებენო.
 გერმანულ წყალ-ქვეშას ინგლისის დიდი სამზავრო გემი „ალაუნია“ ნალმით ჩაუღუპავს. მისი წყალწვევა 8000 ტონი ყოფილა.
 ვილჰელმს წყალქვეშას „35“ ს კაპიტან ნისთვის უმალღესი ჯილდოა, „პურლანერიტი“ უბოძებია ამ წყალქვეშას ყველა სხვა მის მავარ ნაგებზე ბევრი გემი დაუღუპავს
 როგორც ამერიკიდან იტყობინებინ გერმანიის სავაჭრო წყალქვეშა „ბრებენი“ ატლანტის ოკეანეში დაღუპულა.
 კრონარის თვის მამისაგან ვერცხლი-საგან გამოკრილი მუხის ფოთლები მიუღლია „პურლანერიტი“-ზე მისაკრულად. ამის გამო ფრანკო-ვილჰელმს თავის ჯარისადმი ბრძანება გამოუტყა, რომელშიაც ამბობს:
 ახალი ჯილდო ვერდენის ბრძოლების წარმოებისთვის მივიღებამ ბრძოლების მნიშვნელობა მხოლოდ ომის შემდეგ დაფასდება და მაშინ გაიგებენ, თუ რა დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ჩვენი სამშობლოს გადასარჩენად ამ პირველის შეხვედრით ყოველად უაზრო სისხლის ღვრასო. ერთი რამ კი ვხლავ ცხადია, ისეთ გამჭირაბას და მხეობას როგორც გერმანელებმა ვერდენთან გამოიჩინეს ისტორიაში ჯერ ადგილი არა ჰქონიაო.

ელექტრო „ამპირ“ თეატრი
 ორშაბათიდან, 10 ოქტომბრიდან
ის იყო ქალიშვილი თავისუფლებისა.
 საუკეთესო ფრანგ მისხიანობა მოწაწილებით. შოკალი სურათი ფერადებითაა შესრულებული
ავტომობილები, როგორც სახანძრო საშუალო მოსახლეობისათვის.
 გადაღებულია ნაშრომიდან.
ქარაფშუბა ცოლ-ქმარნი. სასუმარა.
ა. მ. მ. ნ. ი. ხუთშაბათიდან, 13 ოქტომბრიდან ნაჩვენები იქნება:
გარდავის შარა გზაზე
 ვარშაველ აზაშების (ქალაქების ყაჩაღები) ცხოვრებიდან აღებული დრამა 4 ნაწ. ვასილევსკაისა და ჩაბელსკის მონაწი.
 სასუმარა **ბანაირის ცოლი.** სასუმარა
 ახლო მომავალში ქ-ნ კარალოის, ბ-ნ კოლონსკისა და პერესტიანის მონაწილეობით წაეა: „სიყვარულის ქარიშხალი“.

მსოფლიო ომი.
დ ე ვ ე შ ე ბ ი
 (ვეტროგრადის დეპუტატი საკენტოსკან)
ალმონავლეთის ასპარაზი.
ვეტროგრადი 12 ოქტომბერი. უმაღლესი მთავარსარდლის შტაბისაგან. ზოლონივის მიმართულებით ზეკენთან მოწინააღმდეგე მცირე ძალებით შემოგვიტია მაგრამ მოვიგვრეთ. ტყიან კარბატებზე კაპულის მთის ჩრდილო დასავლეთით 8 ვერსის სიშორეზე მდებარე სიმაღლეზე მტრის 2 როტამ ჩვენ შემოგვიტია, მაგრამ მტერი სროლით შევიანეთ.
კავკასიის ასპარაზი.
ვეტროგრადი 12 ოქტომბერი. უმაღლესი მთავ. შტაბისაგან. სპარსეთში ქ. ქამადანის ჩრდილო დასავლეთით მდებარე ბრძოლის შემდეგ ქ. ვაჯარი ავიღეთ; ამასთანავე ჩვენ ხელთ ვიგდეთ ტყვეები და 2 ზარბაზნი.
დასავლეთის ასპარაზი.
პარიზი. 13 ოქტომბერი. საღამოს ოფიციალი. ვერდენის ჩრდილოეთით, ღრემონ ლუომონის ხაზზე გერმანელებმა სამჯერ მოიტანეს იერიში, მაგრამ უშედეგოდ. ფიუმენის ტყის აღმოსავლეთით და შენუას ჩრდილოეთით ჩვენ წინსვლას განვაგრძობთ. ჯანსაღ ტყვეთა რიცხვი 4500-ს უდრის. დანარჩენ ასპარაზებზე საყურადღებო არაფერი მომხარა.
 მფრინავთა მოქმედება. 10 ოქტომბერს ინგლისელთა 5 თავდასაცავ საფრენთა დახმარებით 7 გამანადგურებელი საფრენ-ში ხაგონდავის მადნის გადადნობ ბუხრებს ყუმბარები დაუშინეს სულ ჩამოყარეს 1300 კილოგრამში ასაფეთქებელი მასალა, რასაც ბევრ ალავას ცეცხლი გაუჩინეს.
პარიზი. 13 ოქტომბერი. ბელგიის ოფიციალი. საყურადღებო არაფერი მომხარა
რუმინის ასპარაზი.
ვეტროგრადი. 12 ოქტომბერი. უმაღლესი მთავ. შტაბისაგან ჩრდილოაღმოსავლეთის ბრძოლის პირი. რუმინეთის ჯარმა მოწინააღმდეგის დიდი ძალების შეჩერება შესძლო. დობრუჯაში ბულგარელთა შეტევა შესუსტდა.
გაიქლონიის ასპარაზი.
სოლუნი. 12 ოქტომბერი. სერბეთის ოფიციალი. 11 ოქტომბერს ჩვენმა ჯარმა რამდენიმე იერიში მარჯვედ აწარმოა.
 აღმოსავლეთ ასპარაზის ჩრდილოეთის ნაწილიდან, ბელგიიდან და ოსმალეთიდან დიდ ძალ დამხმარე ჯარებს გზავნიან რუმინეთის ასპარაზისაკენ.
 ომის წინადადება.
 ერთი ინგლისური გაზეთი იტყობინება: გერმანელებმა სეპარატიულ ზავის ჩამოსაგდებად ბელგიის მეფე ალბერტს თავის პირობებში გააცნეს. ალბერტი არ დაკმაყოფილებულა პირობებით და უთ-

კრონარის თვის მამისაგან ვერცხლი-საგან გამოკრილი მუხის ფოთლები მიუღლია „პურლანერიტი“-ზე მისაკრულად. ამის გამო ფრანკო-ვილჰელმს თავის ჯარისადმი ბრძანება გამოუტყა, რომელშიაც ამბობს:
 ახალი ჯილდო ვერდენის ბრძოლების წარმოებისთვის მივიღებამ ბრძოლების მნიშვნელობა მხოლოდ ომის შემდეგ დაფასდება და მაშინ გაიგებენ, თუ რა დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ჩვენი სამშობლოს გადასარჩენად ამ პირველის შეხვედრით ყოველად უაზრო სისხლის ღვრასო. ერთი რამ კი ვხლავ ცხადია, ისეთ გამჭირაბას და მხეობას როგორც გერმანელებმა ვერდენთან გამოიჩინეს ისტორიაში ჯერ ადგილი არა ჰქონიაო.
 მდგომარეობა საგრძნობა
 როგორც პარიზიდან იტყობინებინ ვენიზელოსი ახლო მომავალში საბერძნეთის სახელით ბულგარეთს ულტიმატუმს წარუდგენს:
 უკვე ერთი კვირაა, რაც მოკავშირე სახელმწიფოთა წარმომადგენლებმა ყოველგვამ დამოკიდებულება შესწყვიტეს მეფე კონსტანტინესთან..
 „საბერძნეთის დროებით მთავრობის ჯარა უკვე მისულა მაცდონიაში და დაუპირა ფლორინა, რომელიც ამას წინაშე სერბიელებმა ბულგარელებს დააცდევინეს.
 ვენიზელოსს გადაუწყვეტია ალყა შემოარტყას მეფე კონსტანტინეს სასახლეს
 კუნძულ კრიტოსზე ვენიზელოსმა თავის ჯარში გაიწვია 1916 წელს ჯარში გასაწვევი ახალგაზღბები.
 საბერძნეთის ელჩებისათვის და კონსულებისათვის ვენიზელოსს წინადადება მიუტყა, რათა ისინი „საბერძნეთის დროებით მთავრობის მხარეზე გამოვიდნენ.
 ვენიზელოსს რუსეთში გაუგზავნია, განსაკუთრებული მისია რომელსაც მობალისების შეგროვება აქვს დაკისრებული.
 ვენიზელოსის მთავრობას თანაგრძობას უცხადებენ აგრძელებს საბერძნეთის გარედ მყოფნი ბერძენები. ამერიკიდან, ეგვიპტიდან და სხვა ქვეყნიებიდან ფულით დახმარებას ჰპირდებიან.

გაზეთ „სამშობლოს“ რედაქცია
 პატივისცემით მოაგონებს თავის წლიურ ხელის მომწერლებს დაჩქარონ ხვედრი ფულის შემოტანა.

მეჩივი გაბრიელ იოსების ძე გოკიამი დარბინდა და განაახლა ავადმყოფების მიღება. ელექტრონიკა და სინათლის კამინეტი. ზინაგანი ნეგრებისა და ვენერის ავადმყოფთათვის. ავადმყოფნი მიიღებიან დილის 9—12 საათ. და საღ. 6—8 საათ.
 4-8 ალექსანდრეს ქ. საკუთარი ს. თ.

მეჩივი ი. ნარამიძე ქალაქ. საავადმყოფოს ორდინატორი. **დაბრუნდა და განაახლა** ავადმყოფების მიღება დილით 12¹/₂—2 საათ. საღ. 6—8 საათ. მიიღებს მსოფლიო განისა და ვენერის ავადმყოფებს.
 მისამართი: ლევანთის ქუჩა, ალიმგოვის სახ. ტელეფონი № 135. თ.

ექიმმა ალექსანდრე მახსიძის ძე ასათიანმა განაახლა ავადმყოფების მიღება (ქაფურ, ვენერული და შინაგან) ავადმყოფებისა ეკველდე დილის 11—2 საათამდე, საღამოს 6—8 საათამდე ჰუშისისა და ბაღაზანის ქ. კუთხე, სახლი № 3 ტელეფონი № 101. თ.

მასაზისა და სახის სამკურნალო კაბინები
გარიაშ ტ. გულანგივაძისა.
 ვეფხველ მასაჟით, საქიმი ვარჯიშებით, ვსაზო სახეზე: მუწუკებს, ნაჭკებს. ჭარფურს, მუტსიოტლეს, საყვავილებს და ეოკუდკარს სახის ავადმყოფობას, ამასთან უცხო ენაგისა და აგრეთვე ნამდვილად შარჩინ თავზე განის ქერტლს, ასე ქეტერს ჩემკანეე ასად გამოვანილ წამლის საშუალებით. ქეტერის მასაჟის შემდეგ თმა სრულად აღარ ცვიანდება და იღებს სისამიფე ფერსა და სიბრბილეს.
 ავადმყოფები მიიღებთ დილის 9—2-დე და საღამოს 4—6 საათ. რეჟე და დარიტებათი შური. მისამართი: დადიანის შესახვევი, გ. კოსტავას სახლები. № 37. 304—1—თეთი.

პაეზაღებ მოწაფეებს ყველა კლასებისათვის. პირობები ხელსაყრელია. პირობების გაგება შეიძლება ეკველდე—ივანოვის ქ. სახ. ე. კილაძის. შესავალი გაზ „მეგობრის“ რედაქციის ბინიდან.

გაგია მ. მ. კოსტოვიძე უცრის ყვეილს, უკეთებს ნემსებს, ეხმარება შშობიარეთ და აძლევს ავადმყოფთ რეჟე-დარიტებას ეკველ დროს. ალექსანდრეს ქუჩა, სე. თეოდორის სახლი, ფილიპოვის მღაზის ბინიდან.

პარიზი. 13 ოქტომბერი. საღამოს ოფიციალი. ვერდენის ჩრდილოეთით, ღრემონ ლუომონის ხაზზე გერმანელებმა სამჯერ მოიტანეს იერიში, მაგრამ უშედეგოდ. ფიუმენის ტყის აღმოსავლეთით და შენუას ჩრდილოეთით ჩვენ წინსვლას განვაგრძობთ. ჯანსაღ ტყვეთა რიცხვი 4500-ს უდრის. დანარჩენ ასპარაზებზე საყურადღებო არაფერი მომხარა.
 მფრინავთა მოქმედება. 10 ოქტომბერს ინგლისელთა 5 თავდასაცავ საფრენთა დახმარებით 7 გამანადგურებელი საფრენ-ში ხაგონდავის მადნის გადადნობ ბუხრებს ყუმბარები დაუშინეს სულ ჩამოყარეს 1300 კილოგრამში ასაფეთქებელი მასალა, რასაც ბევრ ალავას ცეცხლი გაუჩინეს.
პარიზი. 13 ოქტომბერი. ბელგიის ოფიციალი. საყურადღებო არაფერი მომხარა
რუმინის ასპარაზი.
ვეტროგრადი. 12 ოქტომბერი. უმაღლესი მთავ. შტაბისაგან ჩრდილოაღმოსავლეთის ბრძოლის პირი. რუმინეთის ჯარმა მოწინააღმდეგის დიდი ძალების შეჩერება შესძლო. დობრუჯაში ბულგარელთა შეტევა შესუსტდა.
გაიქლონიის ასპარაზი.
სოლუნი. 12 ოქტომბერი. სერბეთის ოფიციალი. 11 ოქტომბერს ჩვენმა ჯარმა რამდენიმე იერიში მარჯვედ აწარმოა.

კურნალ-გაზეთებიდან.
 რუმინის ბრძოლები.
 ფრანგული „მატენ“ იწერს: „ცენტრალ კოალიციას რუმინეთის გარშემო ნახევარ მილიონზე მეტი ჯარი ჰყავს. ბულგარელები თავგანწირვით იბრძვიან, რადგანაც იციან, რომ, თუ რუმინეთი არ შემუსრეს თვითონ უნდა აღიგავნოს დედამიწის ზურგიდან. ბულგარელებს სანგრები გერმანული წესით მოუწყვიათ და ჯარს გერმანული ფიცრები ხელმძღვანელობენ.
 ამინარათ ბულგარელები ძლიერი მოწინააღმდეგეა და მას ანგარიში უნდა გაუწიოთო დასძენს ვაზეთი.

სამხედრო ავტორიტეტები აღნიშნავენ: ბულგარელების გამარჯვება დობრუჯაში აშკარაა. მათ უკვე ხელთ იგდეს ჩერნოვოლი-კონსტანტის რკინისგზის ლიანდაგი. მაგრამ ამას მიანიც არა აქვს გადამწყვეტი მნიშვნელობა. სტრატეგისა და ტაქტიკის მთავარი მიზანი მოწინააღმდეგის ციხელი ძალის შემუსურება, ხოლო მაკენ-ზენის ხელქვეითი ჯარი ვერ გაანადგურებს შეერთებულ რუს სერბიულ-რუმინელთა ძალებს. მოკავშირეები აზარალებენ მოწინააღმდეგეს და მხოლოდ დროებით იხვეწენ უკანაო.

ბალკანეთზე აწ დაწყებულ მდგომარეობის გამო ბულონში (საფრანგეთს) მოკავშირე სახელმწიფოების წარმომადგენლების თათბირი მოხდა. მათ განიხილეს ბალკანეთის ბრძოლების მსვლელობა და გადაწყვეტიათ ცხლავე ზომები მიიღონ მდგომარეობის გამოსაბრუნებლად.

ალმოსავლეთ ასპარაზის ჩრდილოეთის ნაწილიდან, ბელგიიდან და ოსმალეთიდან დიდ ძალ დამხმარე ჯარებს გზავნიან რუმინეთის ასპარაზისაკენ.
 ომის წინადადება.
 ერთი ინგლისური გაზეთი იტყობინება: გერმანელებმა სეპარატიულ ზავის ჩამოსაგდებად ბელგიის მეფე ალბერტს თავის პირობებში გააცნეს. ალბერტი არ დაკმაყოფილებულა პირობებით და უთ-

კრონარის თვის მამისაგან ვერცხლი-საგან გამოკრილი მუხის ფოთლები მიუღლია „პურლანერიტი“-ზე მისაკრულად. ამის გამო ფრანკო-ვილჰელმს თავის ჯარისადმი ბრძანება გამოუტყა, რომელშიაც ამბობს:
 ახალი ჯილდო ვერდენის ბრძოლების წარმოებისთვის მივიღებამ ბრძოლების მნიშვნელობა მხოლოდ ომის შემდეგ დაფასდება და მაშინ გაიგებენ, თუ რა დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ჩვენი სამშობლოს გადასარჩენად ამ პირველის შეხვედრით ყოველად უაზრო სისხლის ღვრასო. ერთი რამ კი ვხლავ ცხადია, ისეთ გამჭირაბას და მხეობას როგორც გერმანელებმა ვერდენთან გამოიჩინეს ისტორიაში ჯერ ადგილი არა ჰქონიაო.

მდგომარეობა საგრძნობა
 როგორც პარიზიდან იტყობინებინ ვენიზელოსი ახლო მომავალში საბერძნეთის სახელით ბულგარეთს ულტიმატუმს წარუდგენს:
 უკვე ერთი კვირაა, რაც მოკავშირე სახელმწიფოთა წარმომადგენლებმა ყოველგვამ დამოკიდებულება შესწყვიტეს მეფე კონსტანტინესთან..
 „საბერძნეთის დროებით მთავრობის ჯარა უკვე მისულა მაცდონიაში და დაუპირა ფლორინა, რომელიც ამას წინაშე სერბიელებმა ბულგარელებს დააცდევინეს.
 ვენიზელოსს გადაუწყვეტია ალყა შემოარტყას მეფე კონსტანტინეს სასახლეს

კუნძულ კრიტოსზე ვენიზელოსმა თავის ჯარში გაიწვია 1916 წელს ჯარში გასაწვევი ახალგაზღბები.
 საბერძნეთის ელჩებისათვის და კონსულებისათვის ვენიზელოსს წინადადება მიუტყა, რათა ისინი „საბერძნეთის დროებით მთავრობის მხარეზე გამოვიდნენ.
 ვენიზელოსს რუსეთში გაუგზავნია, განსაკუთრებული მისია რომელსაც მობალისების შეგროვება აქვს დაკისრებული.
 ვენიზელოსის მთავრობას თანაგრძობას უცხადებენ აგრძელებს საბერძნეთის გარედ მყოფნი ბერძენები. ამერიკიდან, ეგვიპტიდან და სხვა ქვეყნიებიდან ფულით დახმარებას ჰპირდებიან.

კუნძულ კრიტოსზე ვენიზელოსმა თავის ჯარში გაიწვია 1916 წელს ჯარში გასაწვევი ახალგაზღბები.
 საბერძნეთის ელჩებისათვის და კონსულებისათვის ვენიზელოსს წინადადება მიუტყა, რათა ისინი „საბერძნეთის დროებით მთავრობის მხარეზე გამოვიდნენ.
 ვენიზელოსს რუსეთში გაუგზავნია, განსაკუთრებული მისია რომელსაც მობალისების შეგროვება აქვს დაკისრებული.
 ვენიზელოსის მთავრობას თანაგრძობას უცხადებენ აგრძელებს საბერძნეთის გარედ მყოფნი ბერძენები. ამერიკიდან, ეგვიპტიდან და სხვა ქვეყნიებიდან ფულით დახმარებას ჰპირდებიან.

თმის ღლიური.

აღმოსავლეთის ასპარაზი. ზელოშჩევის მიმართულებით ზვიჟენთან და კარპატებზე გერმანელთა და ავსტრელთა იერიშებს რუსები იგმობენ.

კავკასიის ასპარაზი. სპარსეთის ასპარაზზე ქაბადონის ჩრდილო დასავლეთით რუსების ჯარმა ქალაქი ვაჯარი დაიპყრო და 2 ზარბაზანი და რამდენიმე ტყვე ხელში ჩაიგდო.

დასავლეთის ასპარაზი. ვერდენის ხაზზე გერმანელებს იერიში მიაქვთ ფრანგთა წინააღმდეგ, მაგრამ უშედეგოა. შენუას ჩრდილოეთით ფრანგები ნელა წინ იწევენ. დატყვევებს 4500 გერმანელი.

რუმინების ასპარაზი. დობრუჯაში გერმანელთა და ბულგართა შეტევა შესუსტდა. მაკენზენის არმიის შესვენება და გადაჯვადება ხდება. ჩრდილო-დასავლეთში რუმინელები თავგანწირვით იბრძვიან და იგერიებენ გერმანელთა იერიშებს.

მარაშის ასპარაზი. სერბთა ჯარები მედგრათ უტევენ ბულგარელთ.

სამხედრო მიმოხილვა.

მდგომარეობა ტრანსილვანიის საზღვრებზე და დობრუჯაში თანდათან უფრო რთულდება.

გადაწყვეტილი აქვთ რა საბოლოო მიზანს მიადგინონ, ორივე მოპირდაპირე ყოველ ღონეს ხმარობს რომ მოწინააღმდეგე დაეპარცხოს.

კერძო დებულებით გვატყობინებენ, რომ გენ. მაკენზენს და ფალკენ შაინს დიდ ძალი დახმარებ ჯარები მოსდით, როგორც თვით შუა გულ გერმანეთიდან და ორივე დიდ ასპარაზებშიდან, აგრეთვე ოსმალეთიდან და იტალიის ასპარაზიდანაც, სადაც ავსტრიელები ამ ჟამად უკაცურესობად უბრუნდებიან ცოცხალ ძალებს.

ცნობა იყო ჯარეთვე, რომ ბულგარელების იმ ჯარის ნაწილი რომელიც გენ. სარაილის წინააღმდეგ იდგა დობრუჯაში გადაუყვანიათ.

მეორეს მხრით მოკავშირეებმა დარწმუნდნენ რა, რომ ბულგარელები ალარა ხუმრობენ და, რომ მათი მოქმედება დობრუჯაში, ავსტრია-გერმანელთა გრანდიოზულ გეგმასთან არის დაკავშირებული, დაფიცურდნენ; საფრანგეთში ამ ერთი კვირის წინეთ განსაკუთრებული თათბირი ჰქონიათ, რომელზედაც ბალკანეთზე საქმის გამოსასწორებლად ღონის ძიებანი უნდა გამოემუშავებიათ.

რამდენად შესძლებენ მოკავშირეები აცდინონ თავის მოკავშირე რუმინეთს საბრძოლველ ამას მომავალი დავებანებებს, ხოლო, რაც შეეხება გერმანელებს და ბულგარელებს, მათი გეგმა გრანდიოზულია, და მარტო დობრუჯის შემოგრთებით და ტრანსილვანიის საზღვრების გადალახვით არ დაკმაყოფილდებიან.

დიდი სომხეთის ილდის და საპარტიკალსა საპითსი.

სსსრ-ის მთავარი მოვლილება.

სომხს ერს დღიდან ეროვნული და პოლიტიკური დამოუკიდებლობის მოსპობისა გულიდან არ ამოვარდნა სურვილი თავისუფლების მოპოვებისა და მიესწრაფება მის განხორციელებისაკენ. (ანარიის სულსკვეთება წაბეჭდილი ერისა რასაკვირვებელია მუდამ თანაგრძობის გამოძახილს უნდა პოულადმც კეთილშობილ აღაძობინის გონებას და ახსებაში). ამ მიმდინარეობამ სომხეთს ცხოვრებაში უფრო მეტი ნიადაგი ოპოვა მის შემდეგ, რაც იმპერატორის ძლიერებამ. როგორც მუდამ, და მეტს შემთხვევაში მაინც, უფლება-აყრილ ერის განთავისუფლება ხდებდა გარეშე ძალთა გავლენა-მოქმედებით, ან ამა თუ იმ სახის პოლიტიკური კომბინაციებით, ისე ძველ დროშიც სომხეთს მოაზროვნე-მოქმედი ელემენტთა გულისყური მიპყრობილი იყო ჩრდილოეთისაკენ, რომლის ძლიერება და დიადური სახიანობა პეტრე დიდის გენიოსური და შორს გამჭრეტი ნიჭით იჭედებოდა. რაც უფრო ძლიერდებოდა რუსეთი, რაც უფრო ფართოდებოდა მის სახელმწიფოს ფარგლები და მატულობდა მისი გავლენა აღმოსავლეთით, მით უფრო ღონიერდებოდა სომხეთსა გულში ფესვები რუსეთის შემწეობით თავისუფლების დაბრუნების იმედი. სომხები თითქმის ყველა ქვეყნებში იყვნენ გაბნეულნი, მაგრამ ყველაზე

როგორც ეს წინადაც გვქონდა აღნიშნული ცენტრალ კოალიციის ჯარების მოქმედების მიზანია რუმინეთის უდიდესი ნაწილის ხელში ჩაგდება.

მაგრამ, რადგანაც ყოველი ომის მოგება მაშინ შეიძლება მხოლოდ, როდესაც მოწინააღმდეგის ცოცხალი ძალა შესუსტებულია.

სწორედ ამიტომაც რუმინეთის მიწა-წყლის შემოერთებასთან ერთად ავსტრიელ-ბულგარელებს რუმინელების ცოცხალი ძალის მომწყვეტა-განადგურება აქვთ მიზნად და თამაშად შეიძლება ითქვას, რომ მეორე მიზანი უფრო მნიშვნელოვანია მათთვის, ვიდრე პირველი.

რომ მართლაც რუმინეთის ჯარის მომწყვეტვა სურთ სიანს შემდეგიდან ავსტრიელები ორმოგვანათ უტყვენ. ეს ადგოლი იმდენად შორსაა შექრილი, რომ მის ხელში ჩასაგდებად არ არის საჭირო პირდაპირი ბრძოლა და შემოვლითაც შეიძლება მისი აღება.

ავსტრიელებს სწლიათ აქ დააბანდონ რუმინეთის ჯარი იმ დრომდე მინამ ავსტრიის ჯარი ტროტუშის ველით და ბულგარელები დუნაის გადალავის შემდეგ არ შეეროდებიან და ვალახიას სრულიად არ მოსკრიან.

შეგრეთ.

შუთაისი 15 ოქტომბერი

მიათხარის დღეს შავი ქვის მრეწველთა სამიტის. საგანგებო ყრილობა... დღეს კითხურის მრეწველთა უნდა გამოარკვიონ თავიანთი დამოკიდებულება ვასასყიდად და იმედი მათთვის ბედთან... შავი ქვის საბჭოს თავის მხრივ უკვე გარდაუწყვეტია ეს საკითხი და იგი კიდევ წინადადებას

მეტ თავის ძველ სამშობლოში სცხოვრობდა, რომელიც დანაწილებული იყო სპარსეთსა და ოსმალეთს შორის. აგრეთვე მცირე ნაწილი იყო საქართველოშიც, ამ ქვეყნებში ისინი არ წარმოადგენდნენ მთლიან უჩინარ არსებას. ზოგიერთ საქმეებში ისინი ნიჭს იჩენდნენ, განსაკუთრებით—კი ვაჭრობა—აღებ-მიცემობის განვითარებაში, რაც აუცილებელი იყო ყველა სახლისა და მათ, როგორც სპარსეთში ისე საქართველოშიც საჭირო ელემენტებათ თვლიდნენ. ჰერანის ბრძანებელი მტარისელი შაჰ-აბასი, რომელმაც საუკეთესო სისხლი მოსწოვა საქართველოს, დიდი მფარველი იყო სომხებისა, მან მრავალი სომხობა გადასახლა ოსმალეთის ახლო მახლო ადგილებიდან შუაგულ სპარსეთში. საქართველოში—კი სომხები არამც თუ თანასწორ უფლებებით სარგებლობდნენ, არამედ ბევრი უპირატესობითა და უზენაესი წყალობა დაწინაურებით იყვნენ განდიდებულინი. არც ერთ სფეროში მათი თვისი კარები არ იყო დახუჭული. და თუ ისინი, ქართველ მეფეთაგან დიდი ნდობითა და წყალობით დაწინაურებულნი, ამ ნდობასა და აღმატებას ბოროტად გამოიყენებდნენ, ამაზე კაცი არ ფიქრობდა ან ძალიან ნაკლებ ფიქრობდნენ. თუ ოსმალეთ-სპარსეთში სომხებს იმდენათ მფარველობდნენ, რამდენათ თვით სომხები მათთვის საჭიროებას წარმოადგენდნენ, საჭიროებოდა—კი სულ სხვა იყო. აქ მათ ფართედ ჰქონდათ გზა განსილი ყოველს საშინაოსა და საგარეო სახელმწიფოებრივ თუ სხვა რამეში საქმეებში და არავითარ

აძლევს მრეწველებს, იშუადგომილი, რათა ყრილობას უფლება მიეცეს, როგორც გამოავლინოს შავი ქვის მრეწველთა კრების წესდებიდან, შეიძინოს გელზენკირხენის საზოგადოების და კავკასიის სამადნო ამხანაგობის წარმოება და ამ მიზნით აიღოს საჭირო სესხი...

საბჭოს ასეთი წინადადება სრულიად ეთანხმება იმ აზრს, რომელიც ამავე საგანზე გამოთქმული იყო ქართულ ბევრეული სიტყვის ორ ორგანოში და აგრეთვე ქუთაისის, ბათუმის და თბილისის მოქალაქეთა ყრილობის თათბირზე... შავი ქვის მრეწველთა ყრილობაც აიღობდა ამავე გზას დაადგება...

მაგრამ მარტო დადგენილებით საქმე ხომ არ დასრულდება... როგორც სალიკვიდაციო კომისიის ერთმა წევრმა განაცხადა, ვასასყიდი მამული მხოლოდ მას მიეცემა ვინც უფლს მაგიდაზე დალაგებს... მამულის დაფასება კი რამდენიმე მილიონს უდრის... შავი ქვის მრეწველთა საბჭოს ამდენი თანხის იმედი არ აქვს; ამას იგი თვითონ აღიარებს და კიდევ ურჩევს ყრილობას, სესხი ავიღოთ... მაგრამ სესხის აღება დიდად საძნელო საქმეა, როგორც შინაური, ისე გარეგანი გარემოებით... სესხის შინაური ოპოზიციად გამოვლიან ექსპორტიორები, რომელთაც უცხო, თუნდ „ბენდინული“ ინტერესები ძალიან შორია კიათურის ქართველობისგან... გარეგანი სიძნელე სესხისა კი სწორედ ის პირობებია, რომელთაც წარუდგენენ საბჭოს კაპიტალისტები... ქართველების ჯერ არაფერი ისმის რა? უცხოელები, პეტროგრადის და მოსკოვის ბანკირები კი, უკვე მზად არიან საჭირო ფინანსების გამოსაღებად, მაგრამ მათ არ მსურთ მარტო კრედიტობა; მათ უნდათ მოწინააღმდეგე მიიღონ საქმის წარმოებაში... თუ როგორ ძნელია უცხო კაპიტალის და ქართული ქონების შეუღლება—ეს ხომ სახეთის რკინის გზის ისტორიადაც დამატია...

დღევანდელმა ყრილობამ უნდა გაითვალისწინოს ყოველივე ეს და მრავალი სხვა სიძნელე კიათურის წარმოების გეგმობისას... სხვა არა იყოს რა, ისიც საფიქრელია? რომ სხვა და სხვა „ფინანსიური ოპერაციათა“ მიხედვით პეტრეს ქალაქის მოხელენი ხშირად ამათილებენ ადგილობრივ საზოგადოებრივ მონდობილობას...

ამ მრავალ დამბრკობებათა დასაძლევად საჭიროა ქართული კაპიტალის მოპოვება, რაც უპირველეს ყოვლისა მოითხოვს რომ შავი ქვის მრეწველთა ყრილობა შეთანხმდეს თავად აზნაურობასთან, და თუ მოახერხდა, ქართულ სამრეწველო ბანკთანაც; თავად-აზნაურობის ოფიციალად აღიარებული უპირატესობანი და კერძოდ თბილისის თავად აზნაურობის სიმდიდრე და კრედიტი კარგი „კოზირებია“ იმ ბრძოლისათვის, რომელიც გაიხადება კიათურის გარემოში...

განსხვავებას მათსა და ადგილობრივ ელემენტთა შორის ადგილი არ ჰქონდა. თვით საქართველოც, რომელიც სპარსოსმალთა და ლეკთაგან, აგრეთვე შინაური განაწილება-განხეთქილებისაგან სისხლიდან იკლებოდა, მუდამ ერთ-მორწმუნე რუსეთისაკენ იქირებოდა და შევლას, მისი მდგომარეობის განმტკიცებას და წართმეული მიწა-წყალთა დაბრუნებას მხოლოდ რუსეთისაკენ ელოდა. მსოფლიო არღანაზე ახლად გამოსული რუსეთი როგორც ყოველი სახელმწიფო და ერი ყველს ნაბიჯს, სამოქმედო გადადგმულს, თავისი საკუთარი ინტერესთა და წინააღმდეგობის-შემუშავებული პოლიტიკური გეგმათა თვალთა ხედვით მოჰყვება... პეტრე დიდმა პირველთა მოქალაქე ურადლება სომხის ერს და იგი თავისი პოლიტიკური მომავლის საჭირო სავნათ აღიარა; მის შემდეგ იწყება რუსეთის პოლიტიკა სომხეთსა საშუალებით ამა თუ იმ გეგმითა და იღუმალ მისწრაფებათა შესასრულებლად. რუსეთის არწივი ფრთებსა შლის კავკასიონზე და კასპიის ზღვის საზღვრეთის ნაპირებზე. პეტრე დიდმა დაიპყრო დაბრუნდა, ბაქო, წარათვა სპარსეთის ასტრბადი, გილანი და შანანდერანი, სპარსეთის ახლად დიდი ნასტიკის, კავკასია გვარეულობის, საშობლო. ამ ომებში საქართველო ქართველ სომხეთსა ჯარით პეტრე დიდის მოკავშირეთა იყო გამოცხადებული წინააღმდეგ ოსმალეთისა, რომელიც პეტრეს ამ ადგილებს ეცილებოდა. პეტრე დიდი ოსმალეთს შეურდგა, მან დაიტოვა კას-

ღრმათ დამწებებულნი მეუღლე ისიდორე ივანეს ძე ბეკენიშვილი შვილი ალექსანდრე მეუღლეთურთ, ასულნი: ქვირევი ვასას ზედინიძე, სა და ანა კუბარავილისა მეუღლეთურთ, და შვილიშვილნი: ქვირევი ნათესავთა და ნაცნობთ გარდაცვალებას პირველი უსაფრთხოებლად ლისას, მეორედი დედისას, მესამე სიდედრისას და დარჩენილ ბებულას.

მარტო მარტოს ასული მამანიაშვილისა

რომლის დაქორწინების დღე დანიშნულია კვირას 16 ოქტომბერს ნაშუადღევს 2 1/2 ს საფირჩხის სასაფლაოზე; პანაშვიდი ყოველ დღე საღამოს 6 ს., კერძო წერილები არ დაირიდება არქიელის გორა, ზედგინიძის სახლი;

ასეთ შეკავშირებისათვის საჭირო ექნება წესდების შეცვლა, მაგრამ ეს ხომ ისედაც უნდა მოხდეს საბჭოს წინადადების მიხედვით... ყოველ შემთხვევაში, არსებული წესდება არ არის მოსახერხებელი შავი ქვის წარმოებათა წესაერ ექსპლუატაციისათვის... ყოველივე ეს ვასათვალისწინებელია ყრილობის მიერვე აქ არ არის მოსაძიანი არც პარტიული ტინი და არც პირადი

ანგარიშები... საჭიროა მხოლოდ ცოდნა და სიყვარული საეროეო საქმისადმი... ამიტომაც, იმედი უნდა გვქონდეს, რომ საბჭო. თანახმად წესდების მეშვედე მუხხლისა, საშუალებას მისცემს ქართულ კულტურულ დაწესებულებათა და კერძოდ პრესის წარმომადგენელთა მონაწილეობაში იღონ ყრილობის მუშაობაში მრეწველი ხმით.

გრაფილე გუშაქაძე.

ახალი ამბავი.

◆ დღეს შავი ქვის საბჭოს შენობაში, დანიშნულია შავი ქვის მრეწველთა საგანგებო ყრილობა, რომელზედაც გარკვეული იქნება სხვა და სხვა მორიგ საკითხებს გარდა ფრიად საინტერესო და საჭირო საქმეც—კიათურის „გელზენკირხენის“ მრეწველობის შექმნის შესახებ.

◆ 11 ოქტომბერს ქალაქის გამგეობის დარბაზში თათბირი ჰქონდა ხოლერის საწინააღმდეგო ზომების მისაღებათ, ქუთაისის საექიმო საზოგადოების შეერთებულ კომისიას, რომელზედაც დადგენილ იქნა შემდეგი: რადგანაც ბაზარში ყურძნის ვაჭრობით ქალაქი ბინძურდება, რაც ნიადაგს უზნადებს ყოველ გვარ გადაამტყნენს ამიტომ ამიერიდან ყურძნის ვაჭრობა უნდა სწარმოებდეს ქალაქ გარეთ ქალაქის მინდორზე და ბაღახანის მოედანზე. გადიდებულ იქნას სასანიტარო ტრანსპორტთა რიცხვი აღუდგებელი წულისათვის კუბების რიცხვი აუვანილ იქმნას 15 მდი მსურველთ აუცრან ხოლერის საწინააღმდეგო. შეუდგენ წყლის, (როინის) ქების და სხვ. ბაქტერიოლოგიურ გამოკვლევას და სხვა. ეს დადგენილება წარედგინება ქალაქის საბჭოს დასამტკიცებლად.

◆ სამაწათ შაქმეფა და სახელმწიფო ქონებათა სამართველოს დარბაზში, დღეს დილის 11 საათზე დანიშნულია, მედონეობა-მევენახეობის კომიტეტის კრება. კრების მიზანია გარკვევის შემდეგი საკითხები: შობიამნით უზრუნველ ყოფა მევენახეების მომავალ 1917 წელში. 2) შუამდგომლობა ღვინის შესაზადებელ სპირტის ნებაართვის შესახებ და სხვა...

◆ მოსამსხურეთაგან გუშინ და გუშინ წინ ელექტრო თვატრ „ამპირი“ და „რადიოში“ დაკეტილი იყო.

◆ კვირას ქალაქის თვატრში, დრამის ნაპირებში, ხოლო საქართველო ოსმალეთს მისთავება, რომელმაც ტინი იყარა ამ განწირულ ერზე და ქვეყანაზე. ოსმალეთის ხელში გადავიდა აგოეთვე ყარაბაღი და ერევნის სახანო, სადაც დიდძალი სომხობა მოსახლეობდა.

რუსეთისათვის ახლად შემოერთებულ ნაწილების დამუშავება-განსამტკიცებლად საჭირო იყო სანდო ელემენტები, და პეტრე დიდმა მისწრაფდა ოსმების, ბეგერის სომხობა გადასახლდა გილანსა, ბაქოსა, და დარბანდში. იქვე მიდიოდნენ ქართველებიც, და რუსის ჯარში ეწვრებოდნენ.

ბეგერის სომხობა გადასახლდა აგრეთვე ყიზილარში, მაგრამ პეტრე დიდის შემდეგ მდგომარეობამ ფერი იცვალა. იმპერატორმა ანა იოანეს ასულმა შაჰ-ნადირის გულის მოსახებათ ბრძანა სომხები ქართველები და სხვები, გადმოსახლებულნი თერგსა და ყიზილარში ისე გადასახლეთ სპარსეთში და დაუბრუნეთ მის უდიდებულესობას ჰერანის შაჰსა...)

იმპერატორმა უკუაგლო პეტრე დიდის პოლიტიკა, მან დასტოვა დაპყრობილი ადგილები და თავისი ჯარი თერგზე გადაიყვანა. ოსმალეთისაკენ დაკავებული ოლქებიც სპარსეთს დაუბრუნდა.

ამ ნიშნის მოქმედებით შექმნილ მდგომარეობამ საგანგებოში ჩააგლო სომხის მოწინავე ელემენტები და დიდათ შეარყია მათი იმედი რუსეთის შემწეობით დამოუკიდებელ სომხეთის შექმნისა

დასის მიერ წარმოდგენილი იქნება 5 მოქმედებიანი პიესა მარჯანიშვილის ნათარმნი „ტარტაროზის მოწაფე“ ანუ „მეამბოხე“.

◆ გუშინ, ქალაქის სასანიტარო კომისიამ, დაათვლიერა ებრაელების უბანი, სადაც ბევრ ალავს დიდი სიბინძურე აღმოაჩინა, რის გამოც შეუწყნა ოქმი მრავალ მოვაჭრეთ სახლის პატრონი მცხოვრებლებს და სხ.

◆ ქუთაისის გუბერნატორმა ნება დართო გიხსნას გამხმარებელი საზოგადოება შემდეგ სოფლებში: ქალაქიში. (სენაკის მაზრა) სახელწოდებით „ნუგეში“. ონოლაში, (სე. ნ. მაზრა) „იმედი“. გულდავაში (სოხუმის ოლქი) „დახმარება“. ხორაგში (ზუგდიდის მაზრა) „ნაბიჯი“. გუბერნატორმა ნება დართო აგრეთვე დაარსდეს სასოფლო სამეურნეო საზოგადოება სოფელ მარანში (სენაკის მაზრა) დასოფელ ნაყარალებში (ოქცხ. მაზრა).

◆ გუშინდელი ცნობით, 13 ოქტომბერს ქალაქში ხოლერით ავთ არავინ გამხდარა, გადაამტყნენ სენიანთა ბარაკში ამ ჟამათ იმყოფებიან 12 ხოლერიანი. ამით ექიმების სიტყვით ბევრს უკეთესობა ეტყობა, ასე რომ შესაძლებელია მათი გამოკრულება.

◆ ხიჯის მარხანა. ამ ჟამათ ხილი ქუთაისში ღირს: ყურძენი ფუთი 6 მან. გულაბი 4 მან. ვაშლი 3 მან.—6 მან სხმარტლი 1 მ. 40 კ.—3 მ. ბია (კომში) ასი-2 მანეთი. იაპონიის ხურმა თითო 5 კ. სხალი 3 მ.—4 მ. 50 კ.

◆ 13 ოქტომბერს, მურმანოვის შეკავშირება საბაქალეო საგარეო პატრონს შესარიონ უორადანას დამე ლუქანში შეუცვიდენ ქურდები, დაახრჩვეს ის და გაიტაცეს 30 მანეთი ფულათ და 5 მანეთის პაპაროსები. მიღებულია ზომები მძარცველების აღმოსაჩნათ.

გათარა რამდენიმე ხანმა და სომხებმა სასულიერო, თუ საერო პირთა მოწინავე ნაწილთა შემწეობით ისევე განაახლეს რუსეთის სასახლესთან მოლაპარაკება და უმტკიცებდნენ რუსეთისათვის სომხეთის აღდგენის დიდ საჭიროებასა და სარგებლობას. 1760 წელს პეტრებურგში მივიდა ერთი მიღარა ინვალისელი სომხები, ემინ ოსოპოვი, რომელსაც დიდი სიმდიდრე ჰქონდა შექმნილი ინვალეთში. ის ითხოვდა დახმარება გაეწიათ სომხებისათვის დამოუკიდებლობის დაბრუნებაში და ამ საქმისათვის იძლეოდა მთელ მის აუარებელ სიმდიდრეს, რამდენიმე მილიონებს). რა ნაირი გეგმა წარუდგინა მან რუსეთის მთავრობას შესახებ მომავალი სომხეთისა და რა სახით იყო ის შედგენილ ეს ოფიციალური საბუთებში იქნება აღნიშნული, რომელიც ჩვენ არ ვიცით, მხოლოდ შემდეგი მათი მოქმედება და ოფიციალურ საბუთებზე დამყარებული ცნობები ნათლათ გვიჩვენებს, რომ სომხეთა ელემენტები, რომელიც რუსეთის მთავრობასთან მიდი მოდიოდნენ და მათთან ჩაიმე პოლიტიკურ საქმეს იჭერდნენ, საჭიროთა და აუცილებლათ აღიარებდნენ, და ყოველი ხერხით, თუ მოქმედებით ცდილობდნენ საქართველოს სამეფოს მოსპობას და მის მავიერთა აზიანე დიდი ქრისტიანული სახელმწიფოს, სომხეთის, აღდგენას. იმპერატორის მთავრობას იმ დროს სახეში არ ჰქონდა ამიერ კავკასიისა, თუ სპარსეთის საქმეებში აქტიური გამოსვლა

*) Погод. Кавказская война т. 3 стр. 716 *) იქვე.

სოფელ და ძალაძაძე

სოფელ ამაღლებში გასტუმრეს საამაზა ნავა დუქანი. წაიღეს 300 მან. ქურდები აღმოაჩინეს, ერთი მათგანი კოლია გერასიმეს ძე მთავრობას წარუდგინეს.

— სოფელ მატანში (თიანეთის მაზრა) 30 ქისტი ცხენოსანი დასცემია სოფელს და ოთხ ფეხი საქონელი გაურეკიათ. მღვდლები გამოჰკიდებინ უკან, მაგრამ ამოთ.

— სოფელ ღვამიშაღებში (ბაგდადის რაიონი) ბოროტ-მომკმედები თავს დაესხნენ იპოლიტე, რაქდენ და სიპიტო დევილიშვილებს და წაართვეს პირველს 358 მან. და 50 კ., მეორეს 230 მ. და მესამეს 360 მან. წაიღეს აგრეთვე სხვადასხვა ნივთები. დასჭრეს ერთი მათგანი იპოლიტე და მიიპლენ. მიღებული ზომები მათ აღმოსაჩენათ.

— სოფელ აქაფთოში. (თელავის მაზრა) პოლიციელებმა ალყა შემოარტყეს ლევან ყუშტაშვილის სახლს. პოლიციელების დაცემა გამოიწვია დასმენამ, ვითომც ყუშტაშვილის სახლში ყარაღებს ქონებოდეს ბინა, ჩაფრებმა ასტეხეს სროლა, მოჰკლეს ყუშტაშვილის მფულე, აკვანში მიძინარე ძუძუ-მწოვარა ბავშვი, რომლის აკვანიც ტყვიის საგან, ერთობ დახვრეტილი აღმოჩნდა ბავში რალაც განგებით გადარჩა სიკვდილს.

— სონში შაქრის კრიზისია გაშფოთებული. ვაჭრები ხელოვნურად ქმნიან შაქრის კრიზისს.

— ღ. სონი ადგილობრივ ვაჭარს პავლე ივანეს ძე ჩხენკელს თავდაესხნენ შეიარაღებული ავაზაკები, იმ მიზნით რომ მოეტაცნათ იგი. ატყდა ორივე მხრივ სროლა, რომლის დროსაც პავლე ჩხენკელი დაიჭრა მარცხენა ფეხში. ბოროტ გამსრია ხველებს დაეცვენენ მაგრამ ამოთ. დაჭრილი ჩამოიყვანეს და მოათავსეს ქალაქის საავადმყოფოში.

ტერიტორიის საკითხი

„კავკასიის კარის“ გაღება, არა ნაკლებ საყურადღებო იყო სხვა მხრივაც; რუსეთს არასოდეს არ აფიქსებოდა, რომ საქართველო იყო ის ერთად-ერთი მხარე, რომლის საშუალებითაც მას შეეძლო იმპერალისტური პოლიტიკის წარმოება სპარსეთ-ოსმალეთში.

და ოსიპოვი უარის თქმით გაისტუმრეს. მას დიდ ხანს არ უცოცხლია. მისი სიმდიდრე, როგორც უშვილოთ გადაშენებულია კანონის ძალით ოსტინდოეთის ბანკმა მიისაკუთრა...

იმპერატორმა ეკატერინე მეორის გამეფების შემდეგ აღმოსავლეთის საკითხი საერთოდ და საქართველოს და „სომეხთა კერძოთ ისევ მორიდ საკითხათ დგება რუსეთის კარსა და მთავრობის სფეროებში ამ მეფე ქალის დროს სამოღვაწო ასპარეზზე ჩნდებოდა ბევრი ახალი პირები, რომელნიც იმპერატორის მოწყალეობით და აგრეთვე მრავალ-მხრივი ნიჭით უცხად წინაურდებოდა. მათ შორის პირველ ადგილს იჭერს უფან. თავადი პოტიომკინი. მას ყველაზე უფრო აინტერესებდა აღმოსავლეთის საკითხი. თითქმის მუდამ იმის ფიქრში იყო თუ რა ნაირათ შეიძლებოდა ოსმალეთს სპარსეთის ძირიან ფესვიანათ განადგურება და აზიაში დიდ ქრისტიანულ სამეფოს დაარსება და თავის თავის მეფის გვირგვინით შემკობა. მან მთელი გეგმები და მოსახრებები წარუდგინა იმპერატორსა ეკატერინეს ოსმალთა განდევნისა თავიანთ სამფლობელოებიდან და ძველი ბიზანტიის აღდგენისა რუსეთის მფარველობის ქვეშ. ყველა ამისთანა პლანებს პეტერბურგის მაინდელი წრეები ოცნებისებურ თვლით უყურებდნენ, მაგრამ საქართველოს საკითხს-კი განსაკუთრებული ყურადღებით ეპყრობოდნენ... იმპერატორმა ეკატერინე მხურვალედ ეკიდება პეტრე დიდის იდეების განხორციელების საქმეს... ბ. ჟიანა.

(შემდეგ აქვება.)

ვისაც ძალა შეეწყვეს, ის ისე მოქცევა, როგორც მის საკუთარ ძალთა განწყობილებას და ინტერესს შეეფერება. არც რაიმე უსამართლობას აქვს აქ ადგილი, რადგანაც ყოველგვარი უსამართლობა მხოლოდ მაშინ შეიძლება მოხდეს, როდესაც თვით მოვლენაში ბრძოლა და შეჯიბრება არ არსებობს.

ერების, და სახელმწიფოთა ცხოვრებისა და მათს ურთი-ერთობაში ყველაფერი ბრძოლით იწყება და ბრძოლითვე თავდება. ასე ყოფილა ეს მუდამ, ასეა დღესაც და ასევე იქნება მომავალშიც. ვინც ანგარიშს არ უწყეს ცხოვრების ამ სასტიკსა, მაგრამ აუცილებელ კანონს, მას ერთად-ერთი გზა დარჩენია: შეითვისოს მონური, პსიქოლოგია...

„კავკასიის“ ახსნის თუ არა მიუვლი ალყაფის კარები, ნათლად გამოჩნდებოდა რუსეთის გულისთქმა. პოლიტიკურს თუ კულტურულს სფეროში საოცარის სისწრაფით იქნა განხორციელებული ყოველივე ის, ურომლისოდაც რუსეთს არ შეეძლო საქართველოში დამკვიდრება.

განსაკუთრებული ყურადღება მიჰქცევს ამიერ კავკასიის ეთნოგრაფიულ მდგომარეობას.

ჯერ საქირად დაინახეს რუსეთის მკვიდრთა ჩამოსახლება ჩვენში. შავი ზღვის ნაპირებში, და აღმოსავლეთ-ჩრდილოეთ საქართველოში გაიჩინეს ახალშენები. ამ მხრივ ამიერ-კავკასიის ბუნება მეტად მკაცრი შეიქნა იმპერიის ფართე მოსახრებათა საცემით განსახორციელებლად და შავი ზღვის ახალშენებს ციხე-სიმაღლეებში მუსხრის გაყოფა. საქართველოს არც სხვა კუთხის ბუნება სწყალობდა მათ. მაგრამ სახელმწიფომ ამ დაბრკოლებას სხვა მხრივ დასძლია მოსძებნა ისეთი ხალხი, რომელიც საქართველოს ბუნებას არ ეუცხოებოდა, და რომელსაც დიდი ხნის ოცნებად გადაეცა ჩვენს მიწა-წყალზე დამკვიდრება. ასეთები იყვნენ სომხები, რუსეთი ამ შემთხვევაში ორ მთავარ მიზანს აღწევდა: ერთის მხრივ სპარსეთ ოსმალეთის შინაგან—თუ გარეშე საქმეების ახლო მეტეფალყურე ხთებოდა, ხოლო მეორე მხრივ საქართველოს ეთნოგრაფიულ მთლიანობას ძირიდანვე შლიდა.

მიზანი მიხეუული იქნა. რუსეთის მოხელეები, ლაზარეები, გულდოიჩები და მთელი რუსეთის მთავრობა უზვად აღდგენა და სომხებს საქართველოში ჩამოსახლების ნებაართვას. ათი-ათასობით მოდიოდა ოსმალეთში დევნილი ერი. ტალღა ტალღას აწევებოდა, და აღმოსავლეთ საზღვრეთ საქართველოში განმტკიცდა „პაისტანელთა“ ახალი სამშობლო.

იმ დღიდან ამ დღემდე ზავითა და ზეთით მოდის ეს ხალხი „აღთქმულ ქვეყანაში“. საქართველოს რუქა დასახიჩრდა! სამშობლო-მიწა წყალს ჩვენთვის მარტო აგარაული ღირებულება როდესაც ჰქონდა, ტერიტორია;—როგორც სხვა ერთ-თვის ისე ჩვენთვისაც,—უმთავრესად პოლიტიკური საკითხის დედა ძარღვია და, რადესაც მომწიფდა ქართველების

ეროვნული თვით-შემცხება. ტერიტორიის საკითხმა პირველი ალავი დაიჭირა ის ფაქტი კი, რომ საქართველო ეთნოგრაფიულად ერთ მთლიან სურათს არ წარმოადგენდა, —ექვს ბაღებდა ქართველი ერის არსებობაში. ასეთმა ექვმა შეიპყრო არამც თუ გარეშენი, არამედ ზოგიერთი სასოფარკვეთილი ქართველიც.

შენს სახეს შემოველე!

ნათუ შენ ხარ?... ღმერთო ჩემო, ასე მწარედ რომ ვეძებდი!.. დახ, შენ ხარ! ოხ, მაგრადობს! რა ტკბილია სიყვარული! ახლა სხვა ვარ. სხვა მაქვს ფერი, ვგრძნობ, სხვა სხივში ჩავეხვიე. ჩემო ოლი! შენს თვალებში მე ვიხილე მთელ სიუხვით მზე მკურავი, მზე დიდი, მზე სვეტაკი, თვით სარდაფშიც სხივთ მფანტავი. შენ მე ჩამოქი მთელ არსებით, ჩემო ოლი! შენს ტუჩებზე ღიმი რომ ვხედავ, იგი არ გავს ჩვეულებრივს, ის მშვიდია, ის წყნარია, ის ლოცვა, ნინოს ლოცვა წარმართ ერში. შენს ლალის დაწვს, ვით მთის ყინვას ვით მშვიდ ლოყას ღვთისმშობლისას, არ ანია არსად ხაზი — ისე არის წმინდა, ნაზი; თვით მთის სიოც არ მიჰყვარა. შენმა ლექსმა-მზის სხივებმა, ქრისტეს ცნებამ, ორფეის ხმა- მომიშუშა გულის წყალული და სიკოცხლის მელოდით მიძინა ჩემი ყური. შენი ტანი აღარა გავს მომავლავის უბრალო ტან სისწმინდას, ვით პეგელა, ვაზაფულის, მზის სხივებში, აღმა მფრენი დილისა ჟამს, მსუბუქია, ვით ნიავი მყინვარიდან მონაქროლი, ვით ხახულის ღვთის მშობელი—ხატება უკვდავების.

შენ მიზხარია: თუ რად ასე მოწყენილად დაქაქათებს კოლხეთს მთავრე, თუ რად არის ასე კობხად მაღლა ცისკენ ახილული მყინვარი და იაღბუხი და მათ გვირგვინს რათა ჰქარავს ვარსკვლავთ ნაზი ლევიანი, თუ რად ყვავის ვაზაფულებზე ივარდი და ბევრი სხვა. შენ მიზხარია, თუ რად მოველ მე ამ სოფლად... ჩემო ოლი—კით ნაფრენი, ზესკნელიდან მონაქროლი—შენ, შენ ჩემო ოლი

ტარადანები

ანუ ფუტურისდაი ქუთაისში.

ღამის მეთორმეტე საათია! ეს არის ახლა დავბრუნდი თეატრიდან... ფუტურისტებს ვუსმენდი... რა ვნახე? რა ვაივინე? რა შთაბეჭდილება გამოვიტანე? ძნელი ასაწერია, მაგრამ ვეცდები დაახლოვების მიანიც გამოვიხატო ნანახ-ნაგრძნობი...

სცენა წარმოადგენს... მაგრამ ვიდრე სცენასა და დარბაზს ავწყურდებ, არ შემიძლია არ მოგიყვებო ერთს ამბავს.

გორის მაზრაში ერთი შეძლებული თავადიშვილი სცხოვრობდა. სახელად მამა მზეს ეძახდნენ. იმის შიშით ცაში ფრინველი ვერ გაიქაქანებდა და დედამიწაზე ჰიანქველა. ყველას მკრძალბოდა ამ თავადიშვილისა, ყველა ერიდებოდა მის მოწყალებასაც და მის რისხვასაც. ერთად ერთი ოსი ტარადანა (სახელია) იყო, რომელიც აინუშშიაც არ ივდებდა თავადს და ხშირად კიდევ ატყუებდა ხოლმე...

ტარადანა ვანგებ თავს ისულებებდა, —გივის სახელიც ჰქონდა დავარდნილი, მაგრამ იგი კვიანურად სარგებლობდა მამა-მზის სიხლოვით და „სულელობაში“ თავის საქმეს იჩარხავდა... ისეთი ლამაზი ცნენა არ ყოფილა იმ დროს რომ მას ხუმრობით არ გადაეკოცნოს, ისეთი მოხდენილი ქალიშვილი არ გამოვიდოდა, რომ არ ასტარლიაღეზობდა და როგორც იტყვიან ხოლმე „თვალისათვის წყალი არ დაეღვეინებინა“...

დაიკვლანქებოდა, დაიღრიჯებოდა, რა მდენჯერმე შეტებდა და შემოტრიალდებოდა, კურდღლივით კამარას შეკრავდ რომელიმე კნენის ან კნიანეს კისერზე ჩამოეკიდებოდა ხოლმე. ამ ამბის მნახველნი, ნებიერი და მზიარული სტუმრები მამა-მზისა სიცილითა კვდებოდნენ, ხოლო თვით მამამზე კი რამდენჯერმე გამეფობინებდა ხოლმე ტარადანას ასეთ კამარებს...

დიდი ბატონი ერთობოდა და წვრილფეხობაც მზად იყო ტარადანასთვის ტუჩები მიეჭირნათ, ოღონდ ბრძანებელი მათი მუდამ კარგ გუნებაზე ყოფილიყო... მაგრამ, გაგვიგონებთ, კოკა ყოველთვის წყალს ვერ მოიტანსო და სხვის დამცირებას მოსურნე დიდი თავადი თითონ შეიქმნა მსხვერპლად ტარადანას ეშმაკობისა.

ერთხელ თავადი თავის ბედაურით ს. კარალეთიდან მობრძანდებოდა.

გორის თავში მას დახვდა ტარადანა და შეხვეწა, ფეხები ამტკიცედა და ცხენზე შემომისვლიო.

მამამზე—ვინ იცის რა მოსახრებობა ტარადანა ზურგს უკან შემოისვია. შუა გორში რომ მოვიდნენ—სასწორთან, —სადაც ხალხი ბუხივით ირეოდა, ტარადანამ ტაში შემოჰკრა და დაიყვირა: —ერთი ცხენი ორი გივი, ერთი ცხენი ორი გივიო!..

ხალხი გაშტერდა. მამამზე შემოთოდა, მაგრამ ტარადანამ ცხენიდან ვადმოხტომა მოასწრო და ხარხარით გაერია ხალხში... სწორედ ამ ტარადანას მაგონებენ ჩვენნი, მოსული ფუტურისტები, ხოლო ქუთაისი კი—ნეტარ ხსენებულ მამამზეს...

ქუთაისიკი მამამზესათვის მეტის მეტად ამაყი და გულ-ჩაბრძობილი ქალაქია, აქაური საზოგადოებას ადვილად ვერავინ გაუბედავს აუგის თქმას. ქუთაისიკი მამამზესავით იმდენათ ფაქიზობს ზნეობრივითა და გონებრივად, რომ ცოტა თავისუფალი მოქცევა, ან მკვებ სიტყვა უზრდელობად ეთვლება ადამიანს. დიდ-კაცების პატარა ფინიები სულ თავპირს დაგამტრევენ (მალულად რასაკვირვებია).

ქუთაისი ამდენად ოფიციალურ — ქართველურია, რომ ვაგლახათ ვერავინ შეუტრაცყავს საქართველოს წარსულსა თუ აწმყოს. მხოლოდ ფუტურისტები გამოადგენ ისეთი ყოჩაღები, რომ ერთხელ კიდევ შეაფურთხეს ეშმაკს და ქუთაისის საზოგადოება მთლად გააბადლეს. ქეშმარიტად, ბნე პაოლო იაშვილს ამიერიდან თამაშად შეუძლია სქთავას: —სამი ტარადანა ათასს მამამზეს მოატყუებსო, ვინაიდან ბნე იაშვილი არც ისე სულელია, როგორც გვეჩვენება თავის ლექსებსა და ქადაგებაში...

მაგრამ ახლა კი ავწყურებ სცენას: სცენა ღიაა, უკან შავი ფარდა ჩამოშვებული, წინ —მარცხნივ —სღვას სტოლი, წითელ სუფრა გადაფარებული. სტოლზე სღვას სამი ჰიქა წითელი ღვინით სავსე, ზედ აწყვია ბოთლები და ვეფერთელა ჟანგიანი ზარა. მარჯვნივ სღვას „კანტორკა“, რომლისთვისაც ჩამოუფარებიათ ხიველ სარტის მარვალვით წითელ-ქრელი ჩიითი და შეუშკათ ვარდები.

გაისმის ზარის ელარუნი. დარბაზი და ლოყები ხალხით ივსება, თუმცა უკანასკნელი სკამიც კი ერთი სამად მეტი ჰღირს, ვიდრე ჩვეულებრივ დროს. ბნე იაშვილი ფარდის უკანიდან იქიტიება და სიამონებით იღივება. ივსება ჯიბე მისი, ვით შოის შარანი. მეორე ზარი... მესამე... გამოდიან ფუტურისტები. იაშვილს აცვია ლამაზი ქულაჯა. ღვთის წინაშე მოხდენილი ვაჟკაცია, ბევრი გოგო იტყუოდა გულში: შენი ქირივიო!

ბნე კამენსკი ტანმორჩილი ვაჟია. ქერა, რისთვისაც თავის თავის „რიკა პოეტს“ ეძახის. ბნე ჰოლცშმიდტი ძველებურ გლადიატორს, ან საქვიდათ გამოსულ ფალავანს მოგვაგონებთ. აცვია „დეკოლტიანი“ ნარვიზის ფერი „ხალათი“, ყელზე ჯვარი ჰქონდა, მაღალია, მხარ ჰეჭიანი. შავი დიდრონი წარბები აქვს, მოხდენილი ყმაწვილია, თუქცა რაღაც უგემური ივრი დაჰქარავს.

კამენსკი და ჰოლცშმიდტი დაბრძანდნენ სტოლთან. ბნე იაშვილმა კი ცალი ხელით დონიჯი შემოიღვა, მეორეთი დაეყრდნო სტოლის ნაპირს. — ბატონო მამო! დაიწყო იაშვილმა... დაიწყო მაგრამ რა დააწყო! ცისა, ბრისა, „ცრესლური, აღური“, ქაჯური... ხალხი სდუმს, პაოლო ჰქუხს—არა სცხენია თავის აბლა უბდასი... კამენსკი თითისტარით ალურსმულა, ჰოლცშმიდტი მოხვერივით აბრალებს თვლებს.

— მე პირველმა აღმოსავლეთი ცეცხლური მარადისობის დაუსრულებელი კოტაში კოცნისა მშვენიერებისადმი—ალარ ისევ ნებს ბნე პაოლო—მარცხნივ მარცხნივ ნიშნული არავის ექვი-არ ვხედავ ქორიო რომ მე.. ჩვენ, როგორც წესი, მათველ თქმაში გადავზალე, მოვსძებნეთ ახალი გზა ხელოვნებისა, მხოლოდ უდიდესმა ესტეთიკოსმა ქართველთა შორის დააფასა ჩვენი გამოხვლა—გავაყვედრის ბნე პაოლო და მიჰქრის, მიზნის მისტოპაჟს სიტყვათა მორცეში*)

ღიალ, ბევრი რამ მოგივთხრაო „უმადლესისა და უაღრესის პოეზიით“ ფერფლად ქვეულმა ბნე პაოლომ, თუმცა იჯმნა ფუტურისტებისაგან და პეტრე მოციქულივით სამჯერ უარჰყო ის „ღმერთი“, როგელსაც დარიანთან ერთად „ცის-ფერი ყანწების“ პირით ამ ორი თუ სამი თვის წინად შეგზადლებდა...

— რაც ძალი და ღონე გაქვთ ამრავლეთ ხალხიო!.. ტარადანამ კარგად იცოდა მამამზის ხასიათი.

ბნე იაშვილსაც ჩინებულად უცვნია ქუთათურები. — კამარებს შეეკრავ, ხალხს, ბრიყვ ხალხს, ვაჯაცივებ და თითო სავრძელში ერთი ერთმანეთზე ხუთ მანათს დავაჯავინებო...

ქუთათური ერთობის საქმეზე დაკვლანქული, თორემ უბრალო ცნობის მოყვარობისათვის მზადაა ლოყაში ოცდახუთი მანათიკი გადახადოს, თუნდა მამლაყინწები აქიდაოთ სცენაზე..

მე არა მსურს ანგარიში გაუწიო ბნე იაშვილის ნათქვამს და არცა მგონია საანგარიშო იყოს ის რავინდარა, რომელიც მოშლილი „პროპლერის“ მზრიალის ფეფო ჰგავდა, ვიდრე თავის საქმისა და მამართულების მცოდნე კაცის მსჯელობას...

ერთის სიტყვით ეს იყო მტკნარი ტარადანობა. ანუ გლახა და უნიკო მოწაფისაგან ზხეროდ დასწავლილი უშნო გაცვეთილი და სხვა არაფერი! ვინც წინააღმდეგს დამიმტკიცებს, მე მზათა ვარ:—ერთხელ კიდევ მწარე ღილილი ვუსუტო ქვეინების გასულელებას.

— ანთეთ თავზე ოქროს გვირგვინებო! ჩავაცვიედა ბნე იაშვილი, იმიტომ რომ, მე პირველმა ცეცხლურის ალობით* ვსთქვი ჩვენა გვეწამს სილამაზე, სიყვარული და ღმერთიო!..

— ოლოლო, ბნე იაშვილო! განა ყოფილა ისეთი წუთიკი კი კაცობრიობის ცხოვრებაში, მას შემდეგ რაც ადამიანი გამოვიდა პირუტყვის მდგომარეობიდან, წელში გაიმართა და ცას შეხებდა, რომ კაცობრიობის უკეთესს შეიღებს არ ეძიებინოთ სილამაზე, სიყვარული და ღმერთი...?

ვის აცვეთი თქვენ „მოსვლას“ და ან რატომ აგრე კანდიერდებით და თქვენ, რომელთაც ადამიანური, ყველასათვის გასაგები ენითაც კი ვერ გილაპარაკნიათ,— მოიკქულობას იჩემებო!

ვაი იმ ქვეყანას, იმ სილამაზეს, იმ სიყვარულს და იმ ღმერთს, რომელსაც თქვენისთანა ქურუმები ეცოლებან!.. თქვენთვის ღმერთს მხოლოდ ტარადანობა ურგუნებია და როცა მამა—მზე გ. ი. ჩვენი ხალხი, ქართველობა გონს მოვა, სულ კულით ქეას გასრლოდნეთო!

ავსუს შოთავ, ავსუს აქაქო... ვივავ, ავსუს ჩვენო ღიღებულო ხალხურო პოეზიავ, რომ შენი ადგილის დაჭკინებას რაღაც უაზრო ბოღვასა, ხმის უცნაურ აწვე-დაწვევასა და „ნიფხვებ პანტანოლების“ ხოტბა დიდებდას აჭკრინებენ...

ეს სწორედ მეორეთ მოსვლის ნიშნე ბიასმაგრამ არა— ეს მარტო ტარადანობაა... ეშმაკმა ტარადანამ კარგად იცის როგორც უნდა ისარგებლოს მამამზის—ჩვენი ხალხის გულუბრყვილო მოთმინებით. (დასასრული სჯავ.)

პროვინციის ცხოვრება.

ფოთი. კვირას, 9 ოქტ. თეატრ „კომეტაში“ გამართა ალტერატურული დილა სამი განყოფილებით. რამდენათ უფერული გამოდგა მესამე „სოფხუხუხა“ გახიფილეჟა, იმდენად სურათზელი და შინაარსიანი იყო პირველი და მეორე. *) უნდა აღვნიშნო, რომ მე ვბაძვ ბნე პაოლოს კოლოს ლაპარაკისას, თორემ სიტყვა სიტყვით მქონი თვით იაშვილიც ვერ გაიმეორებს, რაცა სთქვ

